

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSA Jan Futro

w sprawie z powództwa U.(...) Spółki z o.o. w O.
przeciwko Szpitalowi Uniwersyteckiemu nr (...) w B.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 kwietnia 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej
na punkt 2 postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 10 lutego 2010 r., sygn. akt (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z dnia 10 lutego 2010 r., na skutek zażalenia powoda na postanowienie o kosztach procesu, zawarte w nakazie zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 5 sierpnia 2009 r. zmienił to postanowienie na korzyść powoda U.(...) Spółka z o.o. w O.. oraz zasądził na jego rzecz od pozwanego Szpitala Uniwersyteckiego nr (...) w B. kwotę 90 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zażalenie od tego postanowienia w przedmiocie zasądzenia kwoty 90 złotych od pozwanego zażalenie złożył tenże pozwany, wnosząc o jego uchylenie. Podniósł, że

prawidłowe zasądzenie kosztów procesu, to techniczna czynność sądu oraz, że co do wysokości kosztów nie było sporu między stronami, a pozwany nie brał udziału w tych czynnościach, zatem obciążanie go kosztami stanowi bezpodstawne działanie Sądu, naruszające zasady współżycia społecznego, ze względu na obciążanie pozwanego dodatkowymi kosztami w sytuacji powszechnie znanej tragicznej sytuacji finansowej zakładów opieki zdrowotnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepisy postępowania cywilnego określają zasady ponoszenia kosztów tego postępowania przez strony, obciążając z założenia kosztami stronę przegrywającą spór, w jaki się wdała. Skoro zatem w wyniku procesu sądowego pozwany został obciążony zwrotem kosztów tego procesu, a nawet należało je zwiększyć, to niezależnie od przyczyn wydania postanowienia Sądu zwiększającego zwrot kosztów powodowi (zaledwie o 30 złotych), koszty dochodzenia tych należności dla powoda ze strony pozwanego obciążają, co do zasady pozwanego. Wynika to wprost z art. 98 k.p.c. i odnosi się do rozstrzygnięć w toku instancji.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia zawiera się argumentacja prawna, która skłoniła Sąd Okręgowy do zmiany postanowienia o zwrocie kosztów powodowi przez pozwanego oraz umotywowanie zasądzenia kosztów postępowania, którego rezultatem jest zaskarżone postanowienie. Sąd odniósł się także do przepisów pozakodeksowych, a mianowicie do powodów niezastosowania w sprawie art. 79 ust. 1 pkt 1 lit e ustawy dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Rozstrzygnięcie Sądu jest zgodne z prawem i mieści się w granicach swobodnej jego oceny stanu faktycznego i zastosowanych do niego przepisów prawa. Nie jest więc zasadne ingerowanie w to w taki sposób, aby zmieniać rozstrzygnięcie o zwrocie kosztów w zaskarżonym postanowieniu, zwłaszcza że wobec ich znikomej wysokości nie można ich uznać jako sprzecznych z zasadami współżycia społecznego. Pozwany w zażaleniu, poza zaprezentowaniem innego poglądu, niż Sąd Okręgowy co do swojej powinności zapłaty, uzasadnia sprzeczność z zasadami współżycia społecznego jej zapłacenia znaną powszechnie tragiczną sytuacją finansową służby zdrowia. Rozsądnie ważąc sprawę, trudno przyjąć, aby na pogorszenie lub na polepszenie sytuacji finansowej pozwanego Szpitala Uniwersyteckiego mogło wpłynąć kilkadziesiąt złotych, angażując Sąd Najwyższy w ocenę prawidłowości decyzji Sądu w zaskarżonym postanowieniu.

Z tego względu, na podstawie art. 398 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. należało zażalenie oddalić.